

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12897/2025
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Саша Пејчић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Љубиша Костадиновић адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 316/25 од 10.04.2025. године, на седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 316/25 од 10.04.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 316/25 од 10.04.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу П 1483/22 од 24.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље којим је тражила да се утврди да ју је тужена сметала у поседу на тај начин што је 25.10.2022. године самовласно ушла у део парцеле број 368 КО ... уписане у лист непокретности 1104, која је у државини тужиље, заравнала га, насипала земљу и повадила 20 воћки облачинске вишње које је тужиља засадила, чиме је тужиљи одузела државину на делу предметне парцеле у мерама и границама наведеним у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се туженој наложи да успостави пређашње стање на тај начин што ће тужиљи вратити у државину предметну непокретност у наведеним мерама и границама и уклонити насуту земљу у року од 5 дана од пријема решења и да се забрани туженој да убудуће на овакав или сличан начин смата тужиљу у поседу. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове поступка у износу од 87.750,00 динара.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 316/25 од 10.04.2025. године одбијена је жалба тужиље и потврђено решење Основног суда у Прокупљу П 1483/22 од 24.09.2024. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. и 420. Закона о парничном поступку.

Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Правноснажним решењем, применом чл. 75-79. Закона о основама својинскоправних односа, одбијен је тужбени захтев за утврђење да је тужена извршила чин сметања државине тужиле, те захтев за успостављање стања државине пре учињеног сметања и захтев да се туженој забрани да убудуће на исти или сличан начин смета тужилу у поседу, будући да према оцени нижестепених судова тужила није доказала да је тужена сметала тужилу у мирној и фактичкој државини дела парцеле на начин ближе описан у изреци одлуке.

Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку, по оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права. О овом праву тужиле, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, при чему правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Тужила уз ревизију није пружила доказ о постојању различитих одлука и супротном пресуђењу судова у истој или битно истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају. Осим тога, указивање тужиле на постојање другачијих одлука не би указивао нужно и на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Сагласно наведеном, како тужила ревизијом побија другостепено решење у парници због сметања државине, то Врховни суд налази да ревизија није дозвољена, применом одредбе члана 452. став 5. ЗПП.

Имајући у виду изнето, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић